

de borgerlige partier med denne forespørgsel indirekte mistænkeliggør de nuværende a-kasseadministrationers arbejde. Det fortjener de ikke, for de gør faktisk et godt stykke arbejde.

Med disse begrundelser, og fordi Socialdemokratiet ønsker et a-kassesystem, som reelt fungerer og virker beskæftigelsesfremmende, skal jeg på Socialdemokratiets vegne gøre opmærksom på, at vi ikke kan støtte indholdet af den af VKZ stillede forespørgsel, og jeg skal – det kommer sikkert heller ikke som nogen overraskelse – sige, at vi heller ikke kan støtte det stillede dagsordensforslag.

Jeg synes også, at med den måde, hvorpå dagsordenen lægger op til et enten-eller, er der overhovedet ikke tale om, at man har prøvet at kigge realistisk på, om der overhovedet ville være muligheder at finde, så jeg har heller ikke opfattelsen af, at VKZ ønsker denne dagsorden vedtaget.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Da både arbejdsministeren og Socialdemokratiets ordfører har hæftet sig meget ved de risici, der forbinder sig med tværfaglige a-kasser, synes jeg faktisk, det er vigtigt at understrege også over for arbejdsministeren – når hun har fået justeret sin holdning med Det Radikale Venstres ordfører – at hvis de a-kasser, vi kender i dag, er så fremragende, hvis de har al den kompetence og de fordele, som tilfældet er, så kan medlemmerne bare blive i disse a-kasser. Det er jo ikke noget med, at vi vil tvinge medlemmerne væk fra de bestående a-kasser, men der skal være en valgmulighed.

Derfor til hr. Ole Vagn Christensen: Det er netop friheden, vi gerne vil give medlemmerne, men som Socialdemokratiet endnu en gang fuldstændig overser.

Efter den konstatering har jeg tre kontante spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen.

Hvordan kan hr. Ole Vagn Christensen kræfte eller understrege eller klargøre for os, at det nuværende system giver den mest effektive udnyttelse af dagpengene?

Dernæst vil jeg gerne sige med hensyn til det at gemme sig, at det var dog en frisk bemærkning, når man lige netop i de seneste måneder har oplevet en arbejdsminister, der måtte træde flere skridt tilbage efter et angreb på den kristelige a-kasse. Så kom minsandten i dag, hvis jeg hørte ret, Socialdemokratiets ordfører med som

et af argumenterne mod tværfaglige a-kasser, at man ikke skulle have et gemmested for de ledige, som ikke ønsker at komme i beskæftigelse. Det synes jeg også kræver et svar fra Socialdemokratiet, et svar, som jo i hvert fald arbejdsministeren ikke var i stand til at give.

Endelig talte hr. Ole Vagn Christensen også om gennemskuelighed. For at tage alle udenomsting væk vil jeg spørge hr. Ole Vagn Christensen, om Socialdemokratiet vil være med til at sige til alle a-kasser, at ved opkrævning skal det klart fremgå, hvad der er fagforeningskontingent, hvad der er a-kassebidrag, og hvad der er administrationsbidrag, således at der sikres en 100 pct. gennemskuelighed. Det er et svar, som jeg mener mange ønsker at få i dag, for hvis Socialdemokratiet siger ja til det, er det i hvert fald et lille skridt i retning af, at de mange medlemmer får at vide, hvad deres penge går til. Det er mere, end tilfældet er i dag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var en imponerende tale fra hr. Ole Vagn Christensen, som sagde, at det her var med til at mistænkeliggøre fagforeningerne. Jeg har aldrig nogen sinde i den grad været overbevist om, at Socialdemokratiet mistænkeliggør fagforeningerne, som efter jeg hørte hr. Ole Vagn Christensens tale. Efter at arbejdsministeren kom med den tilståelse heroppefra, at fagforeninger og a-kasser nu engang hænger sammen, kom hr. Ole Vagn Christensen og sagde, at vi endelig ikke må misforstå og tro, at fagforeningerne har noget som helst med a-kasserne at gøre, andet end at de efter bedste vilje prøver at give dem gode råd.

Jamen vi ved jo, at tingene hænger sammen, vi ved jo, hvordan det er: at der er nogle, der rent faktisk ikke vil stå i en bestemt a-kasse, fordi den fagforening, som leder den, giver partitilskud til enkeltpartier her inden for dette Folketing – to af deres medlemmer har allerede haft ordet her.

Hr. Ole Vagn Christensen siger, at den maksimale effektivitet af a-kassernes midler netop bliver opnået i disse a-kasser. Hvad er det for noget, hvordan kan der så overhovedet være forskel? Jeg synes, det kræver en virkelig forklaring, hvordan der selv med alle beregninger taget i betragtning kan være op til 1.100 kr. i forskel på at være medlem af forskellige a-kasser. Hvordan kan man så samtidig sige, at der ingen forskel er, at de gør det så godt, som det over-